

den ærede Minister, at man helst burde tage denne Sag paa en særlig Lov. Det synes, efter som ingen har forlangt Ordet af dem, som maaste havde været nærmere til det end jeg, som om denne Sag skulde glide ganske stille under den Forudsætning, at man fra Finansudvalgets Side havde været enig om, at denne Sag maatte frem, og at der kun var Spørgsmaal om den Form, hvorunder man ønskede den fremmet, enten som en Post paa Finansloven eller som særligt Lovforslag. Jeg vil dog for min Del sige, at jeg har andre Indvendinger. Jeg tror meget gerne, at den ærede Minister har Ret i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget. Det udvikles, hvorledes Forretningerne i høj Grad ere tagne til, og jeg tror, at dette Ting, efter de senere Aars Lovgivning, ogsaa vil have en stærk Følelse af, at navnlig Indenrigsministeriet er blevet forsynet med adskilligt nyt Arbejde gennem de Love, vi have vedtaget i disse Aar. Jeg tror altsaa nok, at der er god Grund til at foretage en Forandring i Bestyrelsen af Indenrigsministeriet. Derimod er jeg i Tvivl om, hvorvidt den Maade, der her foreslaas, er den rette. Der gøres i Motiverne opmærksom paa, at det er meget vanskeligt at forene den store Mængde forskellige Sager under en enkelt Departementschef. Det hedder saaledes i Motiverne: „Det turde være indlysende, at en tilfredsstillende Udarbejdelse af Stoffet i et saa mange og forskellige Forretningstyper omfattende Departement under den stærke Tilvækst af Sagernes Antal gør en yderligere Fordeling af Stoffet i ensartede Hovedgrupper under flere Kontorer nødvendig, og at det særlig, allerede paa Grund af Stofmassens Tiltag, maa blive aldeles uoverkommeligt for en enkelt Mand at forestaa Ledelsen af Departementets Arbejde.“ Det er det nuværende Iste Departement, hvorom der her er Tale, og jeg tvivler ikke om, at det har sin Rigtighed, men jeg tror, at denne Bemærkning rækker videre end til Departementschefen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Bemærkning ogsaa vil gælde den højstagede Indenrigsminister. Jeg vil ikke sige den ærede Indenrigsminister nogen Ubegribelighed for hans Administration. Jeg vil gerne tro — i alt Fald har jeg det Indtryk — at den højstagede Indenrigsminister med stor Flid og Særdighed serdes i de mange forskellige Sager, som ligge under ham, men jeg har ogsaa det Indtryk, at den ærede Minister selv føler nogen Ueflighed ved at skulle have saa mangfoldige Sager under sin Resfort. Jeg

tror, at det, der her udvikles angaaende Iste Departementschef om Vanskeligheden ved at have saa mange Sager i et Hoved, i lige saa høj Grad vilde kunne gælde Indehaveren af Indenrigsministerportefeuillen. Selv om den nuværende Indenrigsminister ved sin, som jeg tror, ualmindelige Forretningsdygtighed kan overkomme disse mangfoldige Sager, er det ikke sikkert, at vi til enhver Tid have et saa rummeligt Hoved paa Indenrigsministerpladsen. Jeg vil derfor henstille til nærmere Overvejelse, om man ikke her skulde optage praktisk en for øvrigt meget gammel Plan, nemlig at dele Indenrigsministeriet i to Ministerier. Det er jo ikke noget nyt, at man ønsker et Ministerium for Færdsvæsenet og et Ministerium for de øvrige Sager, der ligge under Indenrigsministeriet. Jeg skal ikke kunne sige, om det vil være væsentlig dyrere at faa en ny Minister, det er jo muligt, at det vil koste noget mere, men hvis vi derved opnaar, at de paagældende Ministre bedre kunne klare alle de mange Sager, som ligge under dem, var det dog muligt, at vi gerne maatte give nogle tusinde Kroner for at faa lidt mere Fart i Sagerne. Jeg har et Indtryk af, at selv den nuværende meget forretningsdygtige Indenrigsminister lever under et stærkt Tryk af den Mangfoldighed af Sager, han skal beskæftige sig med. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv med hans største Flid og Iver, vil den ene Sag let komme noget i Vejen for den anden, og jeg tror ogsaa, at den højstagede Minister her i Tinget somme Tider har gjort en Bemærkning om, at det er jo vanskeligt, naar man har saa mange Ting i Hovedet, at faa det fra Haanden altsammen. Jeg tror ikke, at jeg dermed siger den ærede Minister noget ubehageligt, jeg tror kun, jeg berører en Kendsgerning, som den ærede Minister fremfor nogen anden vil indrømme Rigtigheden af. Jeg vil altsaa, inden dette Forslag gaar til videre Behandling, henstille til det ærede Udvalg, som faar med denne Sag at gøre — mulig bliver det Finansudvalget, derom kender jeg intet, og i saa Fald vil jeg jo selv saa Lejlighed til at deltagende i Forhandlingen derom — men hvis det bliver et andet Udvalg, der faar med Sagen at gøre, vil jeg henstille til det at tage under Overvejelse, om man ikke, naar man dog skal gaa til en Udvidelse og Omdannelse af Indenrigsministeriet, vil indlade sig paa en Droftelse af den gamle Plan, at dele dette Ministerium i to Ministerier, at faa et Ministerium for Færdsvæsenet, omfattende Jernbaner, Telegrafer og Telefoner, Postvæsen, og hvad der i det hele hører dertil — det er jo et Departement,